REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: P-183/2020-50

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Trgovački sud u Splitu, sudac Paško Bačić, u pravnoj stvari tužitelja JADRESKO NEKRETNINE d.o.o. Split, Narodni trg 13, OIB: 09329373782, kojeg zastupa punomoćnik Saša Lalić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Vuković & Lalić d.o.o. Split, Hrvatske mornarice 1D, protiv tuženika INTRADA d.o.o. Split, Narodni trg 13, OIB: 92039380526, kojeg zastupa punomoćnik Ivo Gabrić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Kasalo & Raić d.o.o. Split, Poljička cesta 26 D, radi naknade štete, kao i radi osiguranja novčane tražbine određivanjem privremene mjere, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 20. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

Nalaže se tuženiku da u roku od petnaest dana isplati tužitelju, na ime imovinske štete, iznos od 40.339,58 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 1. rujna 2019. do isplate po stopi koja se za razdoblje do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referente stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

r i j e š i o j e

I. Utvrđuje se da je tužitelj djelomično povukao tužbu i to u dijelu kojim potražuje od tuženika isplatu iznosa od 9.174,43 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 1. rujna 2019. do isplate.

II. Odbija se prijedlog tužitelja kao predlagatelja osiguranja za osiguranje određivanjem privremene mjere koji glasi:

„Radi osiguranja novčane tražbine tužitelja/predlagatelja osiguranja Jadresko nekretnine d.o.o., Narodni trg 13, Split, OIB: 09329373782 u iznosu od 40.339,58 eura zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 01.09.2019. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, od 1. siječnja 2023. pa do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 01. siječnja 2024. pa do namirenja po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, određuje se

p r i v r e m e n a m j e r a

1. Zabranom banci da tuženiku/protivniku osiguranja Intrada d.o.o., Narodni trg 13, Split, OIB: 92039380526 ili trećoj osobi po nalogu tuženika/protivnika osiguranja, isplati s računa tuženika/protivnika osiguranja koji se vode pod osobnim identifikacijskim brojem (OIB-om) tuženika/protivnika osiguranja, novčani iznos od 40.339,58 eura zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 01.09.2019. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, od 1. siječnja 2023. pa do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 01. siječnja 2024. pa do namirenja po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

2. Nalaže se Financijskoj agenciji da bankama kod koje se vode računi tuženika/protivnika osiguranja izda nalog za zabranu da tuženiku/protivniku osiguranja ili trećoj osobi po nalogu tuženika/protivnika osiguranja, isplati s njegovog računa novčani iznos za koji je određena privremena mjera.

3. Iznos novčanih sredstava za koji je određena zabrana ne smije se prenijeti sa računa tuženika dok traje zabrana osim u svrhu namirenja osigurane tražbine.

4. Ova mjera ostaje na snazi do isplate potraživanja, odnosno najduže do proteka petnaest dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu temeljem odluke suda u ovom parničnom postupku.

5. Žalba protiv ovog rješenja ne odgađa njegovu provedbu.

6. Nalaže se tuženiku/protivniku osiguranja da tužitelju/predlagatelju osiguranja isplati novčanu tražbinu, s naslova troška ove privremene mjere uvećanu za pripadajuću zakonsku zateznu kamatu, koja teče od dana donošenja predmetnog rješenja do dana isplate, po stopi koja se određuje od 01. siječnja 2024. pa do namirenja po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 8 dana.“

III. Nalaže se tuženiku da u roku od petnaest dana naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 11.306,62 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 20. studenog 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referente stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 5.199,27 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 20. studenog 2026. do isplate.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 27. svibnja 2020. podnio ovom sudu tužbu protiv uvodno navedenog tuženika, radi naknade štete u iznosu od 373.063,31 kn, a što preračunato u EUR po fiksnom tečaju konverzije (1 EUR = 7,53450 kn) iznosi 49.514,01 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 1. rujna 2019. do isplate. Tužitelj je u tužbi naveo da je vlasnik hotela "Palace suites heritage", koji se nalazi u zgradi na adresi Narodni trg 13 u Splitu. U poslovnom prostoru kojeg tuženik koristi za obavljanje ugostiteljske djelatnosti, konoba pizzerija Pjaca, a koji se nalazi u prizemlju predmetne zgrade u kojoj se nalazi hotel tužitelja, 26. srpnja 2019. oko 21:12 sati da je došlo do eksplozije plina, a zatim i požara. Uslijed eksplozije u prostoru tuženika da je došlo do požara u predmetnoj zgradi te znatnog oštećenja hotela tužitelja. S obzirom da se radilo o vrhuncu turističke sezone, hotel tužitelja da je bio pun gostiju te su isti evakuirani iz hotela, a tužitelj da im je o svom trošku morao osigurati transfer i drugi smještaj. Zbog nastalih oštećenja, hotel tužitelja da nije mogao raditi, a budući da se radilo o visokoj sezoni, svaki dan u kojem hotel nije radio, tužitelju da je uzrokovao znatnu štetu, jer je morao otkazati sve bookinge i zbog toga platiti penale gostima i agencijama te na koncu nije ostvario prihod koji bi ostvario da je radio. Zbog toga, tužitelj da je hitno krenuo u izvođenje radova sanacije i stavljanja hotela ponovo u rad.

2. Tužitelj nadalje navodi da iako je u rekordnom roku popravio oštećenja i nastavio rad, zbog predmetnog događaja da mu je ipak nastala znatna materijalna šteta i to u vidu: a) troška sanacije nastalih oštećenja na zgradi i inventaru/opremi/zalihama; b) troškova smještaja gostiju u druge hotele; c) troškova plaćenih penala Booking.com zbog nepružanja usluge te d) izgubljenih prihoda za

vrijeme dok hotel nije radio. Osim te štete, tužitelju da je nastala i znatna šteta zbog povrede njegove reputacije na tržištu. Naime, zbog otkazivanja već ugovorenih bookinga, kao i zbog mirisa paljevine kojeg se tužitelj nije mogao riješiti još dugo nakon požara, hotel tužitelja da je dobivao brojne loše ocjene i negativne komentare, a što da je sve rezultiralo smanjenjem broja noćenja, cijena i u konačnici manjim prihodima. Stoga, tužitelj da je dugo nakon ovog događaja trpio štetu. Međutim, radi ekonomičnosti ovog postupka, tužitelj da ovu vrstu štete (za sada) neće potraživati u ovom postupku.

3. U tužbi, tužitelj je nadalje naveo da je tuženik imao policu osiguranja od odgovornosti kod Generali osiguranja d.d. te da je tužitelj štetu prvo prijavio tom osiguratelju, a koji da je priznao pravnu osnovanost zahtjeva tužitelja i odgovornosti tuženika za nadoknadu predmetne štete tužitelju. Isto tako, Generali osiguranje d.d. da je priznalo i svoju legitimaciju da umjesto tuženika plati nastalu štetu, ali samo u dijelu koji se odnosi na štetu oštećenja na zgradi, inventaru i zalihama. Naime, Generali osiguranje d.d. da je tumačeći postojeću policu osiguranja i pripadajuće uvjete zauzeo stav da odgovara samo za „čisto imovinske štete“, a što po njihovom tumačenju podrazumijeva samo štetu na materijalnim stvarima (zgradu, opremi i inventaru), a ne i štete pod točkama b), c) i d), pa za te vidove šteta tužitelj da u ovom postupku direktno od tuženika potražuje pravičnu i potpunu naknadu. Sukladno navedenom stavu, Generali osiguranje d.d. da je u mirnom postupku tužitelju po navedenom osnovu priznalo i isplatilo iznos od 84.232,14 kn, dok je odbilo zahtjev tužitelja za štete na zgradi, opremi, inventaru i zalihama u iznosu od cca 20.000,00 kn, a koji odbijeni iznos tužitelj da, radi ekonomičnosti postupka, po tom osnovu ne potražuje u ovom postupku.

4. Tužitelj navodi da u ovom postupku potražuje naknadu štete navedene pod točkama b), c) i d). Naime, tužitelj da je bio dužan sve svoje goste smjestiti u druge hotele, pa da je po tom osnovu imao trošak od ukupno 10.944,73 kn. Nadalje, zbog nepružanja preuzetih obveza usluge smještaja Booking.com da je tužitelju naplatio penale u ukupnom iznosu od 2.477,70 EUR ili 18.211,09 kn. Nadalje, zbog nastalih oštećena uslijed eksplozije i požara, hotel tužitelja da nije radio u periodu od 26. srpnja 2019. do 18. kolovoza 2019. te stoga u tom periodu hotel da nije imao nikakvih prihoda, a radilo se o vrhuncu sezone kada su najviše cijene i kada tužitelj u godini ostvari najveći prihod. Iz poslovnih knjiga tužitelja (promet po plaćanjima) da proizlazi kako je tužitelj u periodu u kojem nije radio izgubio znatan prihod koji bi inače po redovitom tijeku stvari zasigurno ostvario. Tužitelj je u tablici prikazao prihode koji su ostvareni u srpnju i kolovozu 2016., 2017. i 2018. godine, a na temelju čega je izračunao prosjek prihoda u tim mjesecima ostvaren u prethodne tri godine, te je prikazao razliku odnosno manji prihod kojeg je ostvario zbog predmetnog štetnog događaja. Sukladno tome, tužitelj navodi kako je manje ostvaren prihod od 388.615,46 kn te kada se od toga iznosa odbije PDV od 13%, da se dobije iznos štete po tom osnovu od 343.907,49 kn. Sukladno navedenom, a po tri navedene osnove (b, c i d) tužitelj da je pretrpio štetu u ukupnom iznosu od 373.063,31 kn, a isplatu kojeg iznosa, na ime imovinske štete, zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama potražuje od tuženika tužbenim zahtjevom u ovom postupku. Tužitelj je dodatno naveo i da je s tuženikom pokušao spor riješiti mirnim putem, ali

da je tuženik u konačnici ponudio tužitelju zanemariv iznos, zbog čega je tužitelj prisiljen putem suda ostvariti svoje pravo na naknadu štete.

5. U odgovoru na tužbu od 2. rujna 2020. tuženik je naveo da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu kao neosnovanom te da ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, ponajprije iz razloga jer da iz tužbe nije razvidna osnova po kojoj bi tuženik bio odgovoran za utuženu štetu. Tuženik je nadalje naveo kako je u vrijeme nastanak predmetnog događaja, kao zakupnik obavljao ugostiteljsku djelatnost u objektu pizzerija Pjaca te da je navedenog dana 27. srpnja 2019. zaposlenik tuženika Zvonko Vidan vršio zamjenu dvije plinske boce, pri čemu je uspješno zamijenio prvu plinsku bocu, a kada je ključem dotaknuo zaštitni čep na drugoj plinskoj boci iz iste da je počeo curiti plin iako je ventil plinske boce bio zatvoren te da ni on, a ni drugi zaposlenik tuženika Filip Čović nisu uspjeli vratiti zaštitni čep na neispravnu plinsku bocu. Zbog navedenog, oni da su žurno upozorili goste i ostalo osoblje da napuste ugostiteljski objekt tuženika, a nakon čega da je došlo do eksplozije. Tuženik je istakao kako, bez obzira što tužbeni zahtjev nije osnovan, ni visina tužbenog zahtjeva da nije opravdana valjanim dokazima iz kojih bi proizlazilo da je tužitelju nastala šteta u utuženom iznosu. Prema saznanjima tuženika, a uslijed eksplozije i požara, da se nije radilo o znatnoj šteti koja je nastala tužitelju, jer da se radilo o tome da je opožarena fasada te da su oštećeni zatvori prozora na objektu, kao i elektroinstalacija klima uređaja hotela tužitelja te da je prostor hotela bio privremeno zadimljen, a što da je životno i logično. Tuženik je naveo da osporava tužiteljeve navode o tome da je hotel tužitelja radio punim kapacitetom te da tužitelj nije mogao započeti s radom prije 18. kolovoza 2019. Nadalje, iznos od 18.211,09 kn kojeg je tužitelj s naslova penala platio Booking.com da nije posljedica eksplozije neispravne plinske boce, već činjenice da tužitelj nije poštivao obveze iz ugovora koje je imao s Booking.com, jer se pretežiti dio kazni odnosi na pogrešnu naplatu usluge. Tužitelj da isto tako nije dostavio dokaze na okolnost da su osobe za koje je tužitelj platio smještaj trećim osobama imale rezerviran smještaj kod tužitelja u hotelu "Palace suites heritage hotel". Na kraju, tuženik je naveo da tužitelju nije nudio bilo kakve iznose, već da je htio utvrditi na što se odnosi potraživanje u iznosu od 20.000,00 kn koji iznos tužitelju nije isplaćen od strane osiguranja, a na koje okolnosti tužitelj nije mogao predočiti dokaze, zbog čega je očigledno i odustao od potraživanja tog iznosa. S obzirom na naprijed navedeno, tuženik je predložio odbiti tužbeni zahtjev tužitelja.

6. Podneskom od 22. travnja 2021. tužitelj se očitovao na navode tuženika iz odgovora na tužbu, ističući da su ti navodi i prigovora tuženika neosnovani. Tuženik da je u odgovoru na tužbu sam naveo da je do eksplozije došlo prilikom mijenjanja plinske boce u prostoru u kojem tuženik obavlja ugostiteljsku djelatnost. Stoga, tužitelj smatra da je nesporna odgovornost tuženika za štetu, jer da za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik, a za štetu od opasne djelatnosti odgovara osoba koja se njome ima baviti, sve to sukladno članku 1064. Zakona o obveznim odnosima. Tužitelj nadalje navodi da je notorno da plinska boca predstavlja opasnu stvar, a njena promjena opasnu djelatnost pa da je zapravo za ovaj postupak nebitno kako je došlo do eksplozije, jer tuženik kao vlasnik plinske boce i osoba koja se bavila opasnom djelatnošću svakako odgovara za svu nastalu štetu. Prigovori tuženika da tužitelj nije radio punim kapacitetom te da nije imao rezervacije koje

odgovaraju šteti koju potražuje da su nebitni, jer da će iznos nastale štete biti utvrđen financijskim vještačenjem po vještaku koji će imati na raspolaganju svu poslovnu dokumentaciju tužitelja, a osim toga kapacitet i rezervacije da nisu precizan kriterij za obračun izgubljenih prihoda jer da je tužitelj mogao svoje kapacitete napuniti i naknadno. Isto tako ni prigovor tuženika da je tužitelj mogao započeti sa radom hotela prije 18. rujna 2019. da nije osnovan, jer je tužitelj otvorio hotel svega 23 dana nakon eksplozije i požara na zgradi, a tuženik da prije svega umanjuje intenzitet požara i opseg oštećenja. Tužitelj da je sanaciju oštećenja obavio u rekordnom roku, a osobito uzimajući u obzir da je požar bio 26. srpnja 2019. u petak te da tužitelj nije uopće mogao pristupiti objektu sve do 2. kolovoza 2019. To stoga, jer su prvo vatrogasci gasili požar i čuvali požarište, da bi nakon toga policija sljedeći tjedan radila svoje izvide. Kada se uzme u obzir da je uslijed eksplozije i požara nastala šteta na fasadi objekta, prozorima, strojarskim i elektroinstalacijama, klima jedinicama i unutrašnjim zidovima, te da je na objekt trebalo postaviti skelu za koju je trebalo dobiti odobrenje Grada Splita, kao i konzervatora za izvršene radove, to da je onda jasno da se tužitelj zaista potrudio u što kraćem roku otvoriti svoj hotel. Na koncu, tužitelju da je bilo u interesu da što prije otvori hotel i počne raditi, a zbog čega naprijed izneseni prigovor tuženika da nije životan ni logičan. Svi ostali izneseni prigovori tuženika, a vezano za troškove smještaja gostiju u druge objekte te plaćanja penala Booking.com da nisu osnovani, jer postojanje istih proizlazi iz isprava koje je tužitelj dostavio u spis.

7. U podnesku od 17. lipnja 2021., kao i u daljnjem tijeku postupka, tuženik je ustrajao u prigovoru promašene pasivne legitimacije navodeći kako nije sporno da on kao zakupnik obavlja ugostiteljsku djelatnost u prostoru koji se nalazi ispod hotela tužitelja, ali tuženik da nije vlasnik plinske boce niti da je obavljao opasnu djelatnost. Tuženik je ustrajao u svim ostalim navodima iznesenim u odgovoru na tužbu, navodeći da tužitelj nije dostavio dokaze o visini nastale štete, kao ni da isti nije proveo osiguranje dokaza prije sanacije štete, a u kojem postupku da bi se mogao utvrditi stvarni opseg štete uz sudjelovanje svih zainteresiranih osoba. Tuženik je problematizirao i pitanje iznosa kojeg je Generali osiguranje d.d. isplatio tužitelju na ime naknade štete, navodeći da iz dopisa tog osiguravajućeg društva kojeg je tužitelj priložio uz tužbu nije razvidno je li tim isplaćenim iznosom eventualno obuhvaćena i novčana tražbina tužitelja iz tužbenog zahtjeva u ovom predmetu. Tuženik je u podnesku od 21. svibnja 2026. naveo i da je štetni događaj od 26. srpnja 2019., eksplozija plina i požar u restoranu Pjaca, nastao isključivom, iznenadnom i samostalnom radnjom treće osobe, a zbog čega tuženik da ističe prigovor potpunog oslobođenja od odgovornosti sukladno članku 1067. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima. Uzrok eksplozije da nije uobičajeni rizik tuženikove djelatnosti, nego vanjski događaj koji da je prekinuo uzročnu vezu između te djelatnosti i štete koju tužitelj potražuje, a tuženik da je poslovao pažnjom dobrog gospodarstvenika te da nije imao objektivno prepoznatljiv razlog za predviđanje radnje treće osobe, a kamoli sprječavanje njezinim posljedica.

8. U odnosu na isplaćeni iznos štete od strane Generali osiguranja d.d., tužitelj je istakao da je to osiguravajuće društvo isplatilo tužitelju ukupno iznos od 84.232,14 kn, odnosno u EUR iznos od 11.179,53 EUR, a koji isplaćeni iznos se odnosio isključivo na naknadu materijalne štete koja se odnosi na oštećenja na zgradi,

inventaru i zalihama, a iz čega je razvidno da tim isplaćenim iznosom ni jednim dijelom nije obuhvaćena naknada štete koju tužitelj potražuje od tuženika u ovom postupku. Dodatno tomu, tužitelj je istakao i da polica osiguranja koju je tuženik imao kod Generali osiguranja d.d. nije sadržavala pokriće za ostale vidove štete, a niti je obuhvaćala štetu s osnova izmakle koristi.

9. Nakon provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja u ovom predmetu, tužitelj je podneskom od 21. veljače 2025. uredio i konačno postavio svoj tužbeni zahtjev prema tuženiku, potražujući od tuženika sada isplatu iznosa od 40.339,58 EUR. Dakle, tim podneskom tužitelj je smanjio svoj tužbeni zahtjev prema tuženiku i to za isplatu iznosa od 9.174,43 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Budući da takvo smanjenje tužbenog zahtjeva zapravo predstavlja djelomično povlačenje tužbe u ovom predmetu, a kojem djelomičnom povlačenju se tuženik nije protivio, to je stoga sud, temeljem odredbi članka 193. stavak 1. i 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP), utvrdio da je tužba djelomično povučena i to u dijelu kojim tužitelj potražuje od tuženika isplatu iznosa od 9.174,43 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 1. rujna 2019. do isplate. Sukladno tome, odlučeno je kao u točki I. izreke rješenja.

10. U dokaznom postupku sud je pregledao isprave i dokumentaciju koja je priložena spisu i to: rješenje Ministarstva turizma Republike Hrvatske klasa: UP/I-335-05/15-01/2022, ur.broj: 529-03-15-8 od 10. prosinca 2015. (stranice 7-9 spisa), dopis Policijske uprave Splitsko-dalmatinske, I. policijske postaje Split od 14. veljače 2020. (stranica 10 spisa), novinski članak iz lista Slobodna Dalmacija od 27. svibnja 2019. (stranice 11-15 spisa), izvješće o intervenciji Javne vatrogasne postrojbe grada Splita (stranice 16-19 spisa), dopis Generali osiguranje d.d. tužitelju od 26. studenog 2019. naslovljen kao "odluka II. stupanjske komisije" (stranica 20 spisa), račun Kruščica d.o.o., Hotel Corner od 27. srpnja 2019., račun Hotel Peristil, Srebrna vrata d.o.o. od 29. srpnja 2019., račun President d.o.o., Hotel President od 29. srpnja 2019., račun Plaza Marchi old town od 31. srpnja 2019., račun Hotel Baština palača Judita od 10. kolovoza 2019., račun Starlight luxury rooms od 23. kolovoza 2019., a koji svi računi su izdani tužitelju, te uz njih priložene potvrde Otp banke d.d. o tužiteljevom plaćanju iznosa tih računa (stranice 21-33 spisa), izvatke iz poslovnih knjiga tužitelja – promet po plaćanjima (stranice 49-56 spisa), tužiteljev zahtjev za naknadu štete od 1. travnja 2020. upućen tuženiku (stranice 57-60 spisa), dopis punomoćnika tuženika punomoćniku tužitelja od 9. travnja 2020. (stranica 61 spisa), dopise tužitelja upućene tuženiku od 17. travnja 2020. i 25. svibnja 2020. (stranice 62-65 spisa), račune Booking.com ispostavljene tuženiku u izvorniku na engleskom jeziku i ovjerenom prijevodu na hrvatski jezik po ovlaštenom sudskom tumaču (stranice 75-94 spisa), račun društva Munja-trade d.o.o. broj 26-PP1-1 od 14. kolovoza 2019. ispostavljen tužitelju (stranice 98-99 spisa), račun društva Romb d.o.o. broj 25-P-360 od 9. rujna 2019. ispostavljen tužitelju (stranice 100-101 spisa), izvatke iz poslovnih knjiga tužitelja – promet po plaćanjima, Palace Suites Heritage Hotel (stranice 102-109 spisa), e-mail poruke tužitelja i Booking.com customer service od 29. srpnja 2019. (stranice 110-111 spisa), zapisnik o očevidu PU Splitsko-dalmatinske, Sektor kriminalističke policije, Služba za očevide i kriminalističku tehniku

broj: 511-12-10-4-248/2019 od 27. srpnja 2019. s priloženim izvješćem o kriminalističko-tehničkoj pretrazi mjesta događaja (stranice 115-122 spisa), policu-osiguranje od odgovornosti, broj police: P13-1020210022 od 19. srpnja 2019. (stranice 128-130 spisa), fotografije (stranice 152-153 spisa), financijski izvještaj tuženika za 2021. (stranice 154-176 spisa). Isto tako, pregledana je dokumentacija iz spisa Generali osiguranja d.d. broj: 1910353205, a koja je vezana uz policu osiguranja broj P13-1020210022 (stranice 9881-9990). Izvedeni su i dokazi saslušanjem zz tužitelja Darka Nejašmića i svjedoka Mate Pupića i Vedrana Nejašmića te je provedeno vještačenje po vještaku financijsko-knjigovodstvene struke Stjepanu Kolovratu iz Splita. Sud je smatrao suvišnim izvoditi daljnje dokaze, a stranke su također na ročištu od 2. lipnja 2026. izjavile da nemaju daljnjih prijedloga za izvođenje dokaza i da ne ustraju u izvođenju daljnjih dokaza te da predlažu zaključiti raspravljanje.

11. Uređeni (smanjeni) tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

12. Predmet ovog spora, a sukladno uređenom tužbenom zahtjevu, je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 40.339,58 EUR, zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a koji iznos tužitelj potražuje od tuženika na ime naknade štete koja je tužitelju nastala zbog nemogućnosti rada njegovog hotela "Palace suites heritage" na adresi Narodni trg 13 u Splitu u razdoblju od 26. srpnja 2019. do 18. kolovoza 2019., kao i radi plaćanja penala (kazni) Booking.com s osnova reklamacije gostiju za nekorištenje smještaja u navedenom razdoblju, a koji hotel je oštećen u štetnom događaju od 26. srpnja 2019., uslijed eksplozije i požara u ugostiteljskom objektu, konoba pizzerija Pjaca, u kojem je tuženik obavljao svoju djelatnost. Navedeni iznos koji tužitelj potražuje od tuženika sastoji se od štete koja je tužitelju nastala zbog plaćanja penala (kazni) Booking.com s osnova reklamacije gostiju zbog premještaja u druge objekte, odnosno nemogućnosti osiguranja smještaja u drugim objektima, u iznosu od 874,88 EUR te štete s osnova izmakle dobiti koju je tužitelj mogao ostvariti u navedenom razdoblju u iznosu od 39.464,70 EUR.

13. U konkretnom slučaju između stranaka nije sporno da je 26. srpnja 2019. u večernjim satima oko 21:12 sati u poslovnom prostoru kojeg je tuženik koristio za obavljanje ugostiteljske djelatnosti, konoba pizzerija Pjaca na adresi Narodni trg 13 u Splitu došlo do eksplozije plina, a zatim i požara, uslijed čega je došlo i do oštećenja hotela tužitelja "Palace suites heritage", a koji hotel posluje u istoj zgradi, iznad prostora kojeg koristi tuženik. Isto tako, nije sporno da zbog nastalih oštećenja hotel tužitelja nije mogao raditi određeno vrijeme. Nadalje, nije sporno ni da je tuženik kod Generali osiguranja d.d. imao sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti te da je tužitelj prijavio štetu tom osiguravajućem društvu, a koje je tužitelju na ime naknade štete isplatilo iznos od 11.179,53 EUR.

14. Između stranaka je sporna pasivna legitimacija tuženika, odnosno postojanje odgovornosti tuženika za naknadu štete koja je tužitelju nastala zbog nemogućnosti obavljanja djelatnosti u predmetnom hotelu, kao i troškova (penala) za koje je Booking.com teretio tužitelja, a isto tako je bila sporna i visina tužbenog zahtjeva.

15. Iz spisu priloženog rješenja Ministarstva turizma Republike Hrvatske klasa: UP/I-335-05/15-01/2022, ur.broj: 529-03-15-8 od 10. prosinca 2015., razvidno je da je istim utvrđeno da ugostiteljski objekt naziva "Palace suites" u Splitu, Narodni trg 13, u kojem djelatnost obavlja tuženik, ispunjava minimalne uvjete propisane za vrstu "hotel baština (heritage)" iz skupine hoteli.

16. Nadalje, iz potvrde Policijske uprave Splitsko-dalmatinske, I. policijske postaje Split od 14. veljače 2020. razvidno je da se istom potvrđuje da je 26. srpnja 2019. oko 21:12 sati u Splitu, Narodni trg 13, u staroj gradskoj jezgri unutar ugostiteljskog objekta konobe pizzerije "Pjaca", u kojoj ugostiteljsku djelatnost vrši tuženik, došlo do eksplozije plina, a zatim i požara, kao i da je uslijed požara nastala šteta na hotelu "Palace suite" u vlasništvu tužitelja na toj istoj adresi. O postojanju eksplozije i požara izvijestila je i dnevni list Slobodna Dalmacija u svom članku od 27. srpnja 2019., u kojem je također navedeno da je nastala šteta na hotelu koji se nalazi smješten iznad restorana Pjaca.

17. Iz izvješća o intervenciji Javne vatrogasne postrojbe Grada Splita razvidno je da su na gašenje naprijed navedenog požara bili angažirani i vatrogasci. Nadalje, iz zapisnika o očevidu PU Splitsko-dalmatinske, Sektor kriminalističke policije, Služba za očevide i kriminalističku tehniku broj: 511-12-10-4-248/2019 od 27. srpnja 2019. također je razvidno da je isti sastavljen povodom događaja-eksplozije plinske smjese i požara u ugostiteljskom objektu "Pjaca" od dana 26. srpnja 2019. Iz tog zapisnika proizlazi i da je prilikom zamjene plinske boce od strane zaposlenika tuženika došlo do naglog ispuštanja plina pod velikim pritiskom, a nakon čega da je došlo do detonacije, a posljedično i do požara. Utvrđeno je da su nastala oštećenja, osim na tom ugostiteljskom objektu, i na gornjim etažama zgrade u kojima djelatnost vrši hotel "Palace suites" (tri kata + potkrovlje), koji posluje u sklopu tvrtke tužitelja, a koji hotel je bio u potpunosti popunjenog kapaciteta. Navedeno je i da su na tom hotelu odnosno zgradi u kojoj hotel posluje oštećene prozorske grilje na prvom i drugom katu i to termički oštećene u vidu deformacije, a unutarnji prostori hotela da su na svim etažama zacrnjeni čađom, razmjerno najizraženije u dijelu bliže otvorima. Isto tako, navedena su i termička oštećenja klimatizacijskih jedinica i instalacija sa vanjske strane zgrade.

18. Iz podneska tužitelja od 1. travnja 2020. upućenom tuženiku razvidno je da se tužitelj prije pokretanja ovog postupka obratio tuženiku sa zahtjevom za naknadu štete koja je nastala kao posljedica eksplozije / požara od 26. srpnja 2019., u kojem je, kao i po osnovama koje su navedene u tužbi iz ovog postupka zatražena naknada štete u ukupnom iznosu od 799.575,23 kn. Iz naknadnog dopisa tužitelja od 25. svibnja 2020. upućenom tuženiku, razvidno je da je tužitelj ažurirao, odnosno ispravio zahtjev za naknadu štete od 1. travnja 2020. navodeći da ukupna šteta koju tužitelj potražuje od tuženika, a s osnova izgubljenih prihoda, umjesto 799.575,23 kn, iznosi 343.907,49 kn.

19. Iz računa Kruščica d.o.o., Hotel Corner od 27. srpnja 2019., računa Hotel Peristil, Srebrna vrata d.o.o. od 29. srpnja 2019., računa President d.o.o., Hotel President od 29. srpnja 2019., računa Plaza Marchi old town od 31. srpnja 2019., račun Hotel Baština palača Judita od 10. kolovoza 2019., računa Starlight luxury

rooms od 23. kolovoza 2019., a koji svi računi su izdani tužitelju, razvidno je da se radi o računima koji su izdani s osnova smještaja gostiju, odnosno noćenja s doručkom u razdoblju od 26. srpnja 2019. do 11. kolovoza 2019., dok je iz priloženih potvrda Otp banke d.d. razvidno da je tužitelj platio iznose iz tih računa. Dakle, iz istih proizlazi osnovanost navoda tužitelja da je nakon nastanka štetnog događaja tužitelj svoje goste iz hotela morao smjestiti u druge hotele te da je u svezi s tim imao i troškove.

20. Iz računa društva Munja-trade d.o.o. broj 26-PP1-1 od 14. kolovoza 2019. razvidno je da se radi o računu koji je izdan tužitelju za obavljene radove čišćenja, dobave, ugradnje te zamjene, klimatizacije, Pvc stolarije, ventilacije i kanalizacije, a koji radovi se odnose na predmetni hotel tužitelja, a kao posljedica požara u restoranu ispod hotela. Nadalje, iz računa društva Romb d.o.o. broj 25-P-360 od 9. rujna 2019., koji je ispostavljen tužitelju, razvidno je da se radi o računu za izvršene radove na sanaciji pročelja zgrade Palace suites hotel te unutrašnje bojanje zgrade.

21. Pregledom računa koje je Booking.com ispostavilo tužitelju u rujnu i listopadu 2019. (stranice 75-91 spisa) razvidno je da se radi o računima koji su izdani s osnova troškova naknade / prigovora gostiju plaćenih u ime tužitelja, a koji prigovori su se odnosili na preseljenje / ne može primiti gosta i usluge smještaja, dok se dio tih računa odnosi na prigovore netočne naplate.

22. Sud je tijekom postupka, na ročištima održanima 14. rujna 2021. i 22. listopada 2021., izveo dokaze saslušanjem svjedoka Mate Pupića i z.z. tuženika Darka Nejašmića te svjedoka Vedrana Nejašmića.

23. Svjedok Mate Pupić je u svom iskazu naveo da je zaposlenik tužitelja od 2013., a od 2017. da radi na radnom mjestu direktora hotelskog poslovanja kod tužitelja. Vezano za nastanak predmetnog štetnog događaja, svjedok je naveo da se u poslovnom prostoru tuženika, a koji se nalazi ispod hotela tužitelja, kritične prigode u večernjim satima, između 20 i 21 sat, dogodio požar, a uslijed kojeg požara da je došlo do velikog oštećenja na hotelu. On da se u vrijeme požara nalazio na putu te su ga o istom obavijestili njihovi djelatnici u hotelu, a koji da su odmah poduzeli radnje premještanja gostiju iz tog hotela u druge hotele u centru grada slične kategorije. Iskazao je i da to nije bio prvi požar u prostoru u kojem posluje tuženik, jer da je već ranije bio požar u tom istom prostoru u 2012. ili 2013. Od samog štetnog događaja tužitelj da je imao velike financijske gubitke, jer hotel nije radio oko tri tjedna, te su morali otkazati već unaprijed zaprimljene rezervacije, a za svo vrijeme dok hotel nije radio, radnicima da su isplaćivane plaće. Kao posljedicu tog požara, tužitelj da je imao i štetu u odnosu na njegov ugled, jer da je na većem broju internetskih stranica dobio negativne recenzije stranih gostiju. U vezi popunjavanja kapaciteta hotela, tužitelju da je bio u poslovnom odnosu sa dobavljačima Booking.com, Expedia travel, Hotel Beds te TUI travel te je sa većinom njih uspio dogovoriti izostanak plaćanja penala. Međutim, dobavljač Booking.com da je tužitelju za vrijeme dok hotel nije radio naplatio penale u iznosu od oko 2.000,00 eura. Iskazao je i da je u samom požaru najviše oštećena fasada hotela-pročelje, a isto tako da su oštećene i vodovodne cijevi te rashladni uređaji, a sve sobe da su bile pune dima i čađe. Radovi na popravaka i uređenja hotela zbog požara da su trajali

između 20 i 25 dana. Svjedok je pri tom naglasio da je tužitelj u rekordnom roku obavio popravak, unatoč tome što se radilo o „špici“ turističke sezone te je u to vrijeme bilo zabranjeno izvođenje vanjskih građevinskih radova, a sve kako bi hotel mogao što prije nastaviti s radom. Predmetni hotel tužitelja da ima 14 dvokrevetnih soba, smještajnog kapaciteta do 30 ljudi. Za vrijeme dok hotel nije radio zbog požara, da su postojale već unaprijed dogovorene rezervacije za cjelokupni smještaj hotela. Iskazao je i da je minimalan rok za otkazivanje smještaja od strane hotela 15 do 30 dana od predviđenog dana boravka gosta te da je u slučaju nemogućnosti smještaja vezano uz prihvaćene rezervacije tužitelj bio dužan pronaći zamjenski smještaj gostu, platiti taj zamjenski smještaj te da je postojala i mogućnost plaćanja penala, a što je tužitelj u najvećoj mjeri uspio te je na taj način minimalizirao nastanak štete u tom pogledu.

24. Odgovarajući na posebna pitanja punomoćnika stranaka, svjedok Mate Pupić je naveo da je na njegovu inicijativu, dva do tri dana nakon požara, održao sastanak s tuženikom gdje su se njegovi predstavnici ponudili da će oni riješiti financijske probleme. Međutim, nakon toga tuženik da više nije nudio naknaditi štetu već da je isticao da će to riješiti osiguranje. Osiguranje da je doista podmirilo tužitelju jedan dio materijalne štete, dok su odbili podmiriti izgubljenu dobit kao i jedan dio spornih materijalnih troškova. Naveo je i da je tužitelj angažirao jednu agencija kao ispomoć u čišćenju hotela nakon požara, a čijeg se imena nije mogao sjetiti. Vezano za izrečene penale tužitelju od strane Booking.com, svjedok je naveo da je o predmetnom događaju pismenim putem obavijestio financijsku službu Booking.com-a u Londonu, kao i njihovog predstavnika u Splitu te da mu je rečeno da oni poznaju institut više sile, ali da se u konkretnom slučaju ne bi o tome radilo te da je tužitelj dužan platiti penale, a nakon čega tužitelj da nije poduzimao bilo kakve daljnje prigovore vezano uz to. Iskazao je i da iznos koji je naveden u tužbenom zahtjevu predstavlja izgubljenu neto dobit koju je tužitelj ostvario u istom razdoblju u prethodnim godinama. Osim predmetnog hotela, tužitelj da ima još jedan hostel, ali u taj drugi hotel da nisu mogli smjestiti goste, jer u hostelu u jednoj prostoriji spava između 8 i 10 ljudi te je cijena smještaja po osobi za jednu noć 20,00 eura, dok je u predmetnom hotelu koji je oštećen cijena između 200,00 i 300,00 eura te se dakle ne radi o istoj kategoriji smještaja.

25. Z.z. tuženika Darko Nejašmić je u svom iskazu naveo da u vrijeme štetnog događaja nije bio u lokalu te da je nakon poziva njegovih zaposlenika i obavijesti da je došlo do eksplozije plina i požara, došao na lice mjesta i tu ostao do 5 sati ujutro zajedno s vatrogascima, dok vatra nije ugašena. U tom požaru, na objektu tuženika da je nastala totalna šteta, a taj objekt da popravljen u roku od 3 i pol tjedna. Iskazao je da nije bio stalno prisutan za vrijeme izvođenja radova popravka, već da je to prvenstveno vodio njegov brat Vedran Nejašmić. Za vrijeme radova popravka na objektu tuženika, a kada je on dolazio da nije primijetio da je i tužitelj vršio bilo kakve radove. Naveo je i da je nekoliko dana nakon požara nazvao gospodina Matu Pupića te da su se oni našli na jednom sastanku na kojem mu je zz tuženika ponudio bilo kakvu pomoć te ga isto tako obavijestio da vezano za štetu tuženik ima ugovoreno osiguranje. Nakon tog prvog sastanka da se više nije nalazio s tužiteljem odnosno njegovim predstavnicima, već da je tuženik nakon nekog vremena zaprimio tužiteljev odštetni zahtjev na iznos od cca 800.000,00 kn, a što da je po njemu bio nerealno

visok zahtjev. Zz tuženika je naveo i da je uzrok požara bila neispravna plinska boca, a u vrijeme nastanka štetnog događaja u tuženikovom lokalu da je bilo 6 plinskih boca, jer da se sva hrana pripremala na plin. Tuženik da je vezano za plinske instalacije imao potrebne ateste i dozvole. Vezano uz raniji požar koji je svjedok Pupić spominjao u svom iskazu, zz tuženika je iskazao da se radilo o manjem požaru koji je davno bio.

26. Odgovarajući na posebna pitanja, z.z. tuženika je naveo da nije ulazio u prostor tužitelja nakon požara, zatim da su troškovi sanacije i popravka tuženikovog poslovnog prostora iznosili između 450.000,00 kn i 500.000,00 kn, a u konkretnom slučaju da se radi o prostoru površine od oko 80 m2. U odnosu na dio iskaza koji su odnosi na njegovu ponudu tužitelju za pomoć, naveo je da se isto odnosilo na pomoć u angažiranju radnika na popravku i to prije svega iz dobrosusjedskih odnosa te da se ne sjeća je li tada mislio da bi tuženik platio te radnike ili samo da bi pomogao tužitelju u pronalasku istih. Naveo je i da je nakon sastanka s Matom Pupićem s istim razgovrao putem telefona te da mu je dao podatke o tuženikovoj polici osiguranja. Iskazao je i da je osim prvog odštetnog zahtjeva tužitelja na iznos od od 800.000,00 kn, tuženik zaprimio i drugi, ažurirani odštetni zahtjev tužitelja i to ovaj iz tužbenog zahtjeva na iznos od nešto manje od 400.000,00 kn.

27. Svjedok Vedran Nejašmić je u svom iskazu naveo da je zaposlenik tuženika te da radi na radnom mjestu voditelja poslovanja u konobi i pizzeriji Pjaca, a u kojoj da se 26. ili 27. srpnja 2019. dogodila eksplozija plina i požar. U vrijeme nastanka šetnog događaja on da nije bio prisutan u objektu, već da ga je nazvao djelatnik, konobar, Zlatko Vidan koji ga je obavijestio da je prilikom izmjene plinske boce došlo do šištanja plina iz iste, a nakon čega da je uslijedilo i zapaljenje plina odnosno eksplozija te požar. Tom prilikom objekt tuženika da je u unutrašnjosti bio u potpunosti oštećen. Svjedok je nadalje naveo da je u objekt došao sutradan, kada je obavljen uviđaj od strane policije, te da je odmah krenuo s organiziranjem poslova uređenja objekta. Tuženikov objekt da je tom prigodom zatvoren, a isti da je u cijelosti uređen te započeo s radom ponovno 28. kolovoza 2019. Iskazao je da u objekt tužitelja odnosno hotel koji se nalazi iznad restorana Pjaca nije ulazio, ali da je primijetio s vanjske strane da je došlo do nagoruća, odnosno zacrnjenja vanjske fasade, pri čemu stakla na hotelu nisu popucala, jer su vjerojatno prozori ostali otvoreni. Dva do tri dana nakon tog događaja da je održan sastanak s gospodinom Pupićem, kao predstavnikom tužitelja, te da su mu oni tom prigodom ponudili pomoć vezano uz organizaciju popravka, a kako bi to što brže išlo, ali isti da je odgovorio da će oni to organizirati sami. Svjedok je naveo i da mu je gospodin Rajčić, koji je obavljao bojadisarske radove u hotelu tužitelja, a ujedno i u objektu tuženika, rekao da bi u unutrašnjosti hotela tužitelja došlo do zadimljavanja prostorija i to samo na prvom katu, dok istog da nije bilo na višim katovima u objektu tužitelja, kao i da je bojadisarske radove kod tužitelja obavio u periodu od 6.8. do 10.8.2019. U odnosu na radove koje je tužitelj obavljao na popravku hotela, svjedok da je primijetio da su isti, radi bojanja fasade, skelu montirali 5.9.2019. te su ti radovi trajali do 9.9.2019., a što da vjerojatno ima veze s dozvolama Grada Splita za postavljanje skele, dok su 14.9.2019. na hotelu tužitelja obavljeni radovi bojanja prozora. Nakon toga, svjedok je naveo da nije uočio bilo kakve radove na hotelu tužitelja. Za vrijeme popravka objekta tuženika, on da je gotovo pa svakodnevno bio prisutan. S predstavnicima

tužitelja da su se našli samo jednom i to dva do tri dana nakon požara, a nakon toga da se više nisu sastajali. Svjedok je iskazao i da je u periodu od 26.7.2019. do 7.8.2019. primijetio da su u hotel tužitelja djelatnici hotela dolazili rijetko te da je hotel je u tom periodu bio zaključan, a manji broj gostiju da je dolazio na vrata hotela te da su tražili kontakt kome se mogu obratiti. Svjedok je naveo i da mu nije poznato kada je točno hotel tužitelja ponovno započeo s radom, kao ni koje je sve radove bojanja gospodin Rajčić obavljao u hotelu tužitelja, jer on u hotel da nije ulazio. Njemu da je poznato da je gospodin Rajčić vršio radove bojanja fasade i prozora na hotelu tužitelja, a koji radovi da su obavljeni naknadno.

28. Stranke nisu imale primjedbi ni prigovara na iskaze saslušanih zz tužitelja i svjedoka.

29. S obzirom na postavljeni tužbeni zahtjev iz tužbe sud je, na prijedlog tužitelja, tijekom postupka odredio i izvođenje dokaza vještačenjem po vještaku financijsko-knjigovodstvene struke te je za vještaka određen Stjepan Kolovrat, stalni sudski vještak za računovodstvo i financije. Vještačenje je određeno provesti na okolnost utvrđivanja visine tužbenog zahtjeva, odnosno visine štete koja je tužitelju nastala zbog nemogućnosti rada njegova hotela u utuženom razdoblju od 26. srpnja 2019. do 18. kolovoza 2019. i to s osnova troškova smještaja gostiju u druge hotele, zatim troškova plaćenih kazni (penala) društvu Booking.com te s osnova izgubljene dobiti koju je tužitelj mogao ostvariti u navedenom razdoblju.

30. U svom pisanom nalazu i mišljenju od 11. lipnja 2024. sudski vještak je, na temelju isprava koje su priložene spisu, kao i isprava koje su stranke na zahtjev vještaka istome dostavile, a koje je vještak priložio uz svoj nalaz i mišljenje, utvrdio da iz računa koje je tužitelj priložio proizlazi iznos od 18.537,08 kn za smještaj njegovih gostiju u druge smještajne objekte i da od tog dijela tužitelj nije naplatio iznos od 10.944,73 kn. Međutim, tužitelj da je bio u potpunosti osiguran za plaćanje gostiju koji bi odsjeli kod njega da hotel nije bio zatvoren te da je stoga ista situacija i kad se ostvari noćenje kod drugog iznajmljivača radi više sile. Naime, gost da mora platiti korištenje usluge smještaja, a istodobno može reklamirati kako mu zamjenska usluga nije odgovarajuća pa da je stoga možebitno nenaplaćivanje zapravo propust tužitelja. Uostalom iz računa koje je tužitelj izdao gostima ili putničkim agencijama u utuženom razdoblju kada je hotel bio zatvoren da je razvidno kako je daleko veći iznos ostvarenih noćenja od iznosa u priloženim računima pa da stoga tuženik nema nikakve veze s time odnosno da ne postoji nikakva šteta koju treba snositi tuženik s osnova troškova smještaja gostiju u druge hotele, a po kojem osnovu je tužitelj potraživao iznos od 10.944,73 kn, što preračunato u EUR po fiksnom tečaju konverzije iznosi 1.452,62 EUR. U odnosu na štetu s osnova troškova plaćenih kazni odnosno penala društvu Booking.com, vještak je u tablici 2. (stranica 7-8 nalaza i mišljenja) prikazao račune za troškove reklamacija u razdoblju od 27. srpnja 2019. do 18. kolovoza 2019., kada su gosti hotela tužitelja bili premješteni u druge objekte, a koje račune je tužitelju ispostavio Booking.com. Dakle, tim računima Booking.com tereti tužitelja kaznom (penalima) s osnova reklamacija gostiju za nekorištenje smještaja u navedenom razdoblju. U svezi s tim troškovima, odnosno naknadom štete pod tom osnovu, vještak je utvrdio da je od ukupno zatraženog iznosa od 2.477,70 EUR opravdan samo iznos od 874,88 EUR, jer se dio računa Booking.com

koji je tužitelj dostavio i koji su prikazani u tablici 2. odnosi na netočnu naplatu tužitelja, a što predstavlja odnos između tužitelja i gosta te stoga ne može biti predmetom naknade. U odnosu na treći osnov, odnosno visinu štete s naslova izgubljene dobiti, vještak je u tablici 3. nalaza i mišljenja (stranice 9-12 tog nalaza i mišljenja) prikazao ostvarene prihode tužitelja za isto razdoblje koje je utuženo u ovom predmetu i to za prethodne tri godine, odnosno za 2016., 2017. i 2018., a sve na temelju računa koje je tužitelj za to razdoblje ispostavio za predmetni hotel. Računajući prosjek ostvarenih prihoda tužitelja za predmetni hotel u istom razdoblju za prethodne tri godine, vještak je utvrdio da je ukupno ostvaren prihod tužitelj iznosio 395.912,76 kn, a od kojeg iznosa da je trebalo oduzeti varijabilne troškove koji nisu postojali za vrijeme dok je hotel bio zatvoren. Stoga je vještak utvrdio da visina izmakle dobiti koju je tužitelj mogao ostvariti u utuženom razdoblju iznosi ukupno 297.346,76 kn, odnosno preračunato u EUR iznosi 39.464,70 EUR.

31. Stranke nisu imale primjedbi ni prigovora na naprijed navedeni nalaz i mišljenje sudskog vještaka Kolovrata, a taj nalaz i mišljenje prihvaća i ovaj sud kao stručno, logično, objektivno i sastavljeno u skladu s ispravama koje su priložene spisu odnosno tom nalazu i mišljenju. Nakon provedenog vještačenja tužitelj je, u skladu s nalazom i mišljenjem vještaka, konačno uredio svoj tužbeni zahtjev.

32. Budući da se tužbeni zahtjev tužitelja odnosi na naknadu štete, navodi se da je odredbom članka 1045. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje ZOO) propisano je da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Prema stavku 2. tog članka, predmnijeva se obična nepažnja. Stavkom 3. tog članka je propisano da se za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu odgovara bez obzira na krivnju, dok stavak 4. tog članka propisuje da se za štetu bez obzira na krivnju odgovara i u drugim slučajevima predviđenim zakonom.

33. Odredbom članka 1046. ZOO-a propisano je da je šteta umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezinog povećavanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

34. Prema odredbi članka 1063. ZOO-a, šteta nastala u vezi s opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnošću smatra se da potječe od te stvari, odnosno djelatnosti, osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete. Nadalje, članak 1064. ZOO-a propisuje da za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik, a za štetu od opasne djelatnosti odgovara osoba koja se njome bavi.

35. Odredbom članka 1089. stavak 3. ZOO-a propisano je da se pri ocjeni visine izmakle koristi uzima u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem.

36. U odnosu na tuženikov prigovor promašene pasivne legitimacije, odnosno postojanje njegove odgovornosti za nastanak predmetnog štetnog događaja te posljedično tome odgovornost prema tužitelju za naknadu štete, ističe se da je iz

naprijed navedenih isprava koje su priložene spisu, a što je tijekom ovog postupka potvrdio i sam tuženik, utvrđeno da je do eksplozije plina i požara u kojem je oštećena i zgrada tužiteljevog hotela, došlo 26. srpnja 2019. na način da su u poslovnom prostoru kojeg koristi tuženik, zaposlenici tuženika vršili zamjenu plinske boce, a kojom prigodom je došlo do istjecanja plina te nakon toga eksplozije i požara. Iz iskaza samog zz tuženika razvidno je da je u to vrijeme u tuženikovom ugostiteljskom objektu bilo šest plinskih boca, te da se sva hrana pripremala na plin. Po ocjeni ovog suda, plinska boca predstavlja opasnu stvar, a radnja njene promjene predstavlja opasnu djelatnost. S obzirom da je do nastanka štetnog događaja došlo u ugostiteljskom objektu tuženika za vrijeme dok su djelatnici tuženika vršili zamjenu plinske boce, a koja plinska boca se nalazila u ugostiteljskom objektu u kojem tuženik obavlja svoju djelatnost, to stoga sud smatra, da je za nastanak štetnog događaja, a samim time i za nastalu štetu odgovoran upravo tuženik, kao vlasnik plinske boce i osoba koja se bavila (po njenim djelatnicima) zamjenom te plinske boce, kao opasnom djelatnošću.

37. Tuženik je osporio postojanje svoje odgovornosti u smislu odredbi članka 1064. ZOO-a navodeći da isti nije vlasnik plinske boce, a koje navode odnosno prigovor tuženika je sud ocijenio neosnovanim. Kao što je to već prethodno navedeno, predmetna plinska boca se nalazila u ugostiteljskom objektu tuženika te je tuženik i inače za pripremu hrane u tom objektu koristio upravo plinske boce, a u vrijeme štetnog događaja upravo su zaposlenici tuženika vršili zamjenu plinskih boca pa se stoga s osnovom može zaključiti da se radi o plinskoj boci u vlasništvu tuženika. Pri tom se napominje da tuženik nije naveo u čijem bi to vlasništvu predmetna plinska boca bila, ako već nije njegovo vlasništvo, a niti je u odnosu na isto predložio bilo kakve dokaze.

38. Tuženik je isto tako (u podnesku od 21. svibnja 2026.) istakao i prigovor oslobođenja od odgovornosti, pozivom na odredbe članka 1067. stavak 2. ZOO-a, navodeći da je predmetni štetni događaj od 26. srpnja 2019. nastao isključivom, iznenadnom i samostalnom radnjom treće osobe, kao i da uzrok eksplozije nije uobičajeni rizik tuženikove djelatnosti nego vanjski događaj, koji da je prekinuo uzročnu vezu između te djelatnosti i štete koju tužitelj potražuje. S tim u svezi, navodi se da je odredbom članka 1067. stavak 2. ZOO-a propisano da se vlasnik stvari oslobađa odgovornosti ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti. Tuženik u odnosu na tako izneseni prigovor nije uopće iznio konkretne činjenice, odnosno nije određeno naveo radnjom koje bi to treće osobe došlo do nastanka predmetnog štetnog događaja, a niti je u tom smislu ponudio ili predočio bilo kakve dokaze pa je s obzirom na naprijed navedeno sud ocijenio da ni taj prigovor tuženika nije osnovan.

39. Uzimajući u obzir naprijed navedeno, sud je ocijenio neosnovanim tuženikov prigovor promašene pasivne legitimacije.

40. Dakle, iz navedenog proizlazi zaključak da postoji odgovornost tuženika za nastanak štetnog događaja od 26. srpnja 2019., a samim time i njegova odgovornost za naknadu štete tužitelju.

41. U odnosu na nastalu štetu na hotelu tužitelja te vrijeme koje je bilo potrebno za izvođenje radova popravka i sanacije štete na hotelu, tužitelj je naveo da su se ti radovi odvijali do 18. kolovoza 2019., a zbog čega hotel tužitelja da nije radio u periodu od nastanka štetnog događaja 27. srpnja 2019. do 18. kolovoza 2019. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio navode tužitelja da isti nije mogao započeti s radom prije 18. kolovoza 2019., a koji prigovor tuženika je sud također ocijenio neosnovanim. Naime, između stranaka nije sporno, a što uostalom proizlazi i iz naprijed navedenih isprava koje su priložene spisu, da je u predmetnom štetnom događaju došlo do oštećenja vanjske stolarije, opožarene fasade, oštećenja zatvora prozora, elektroinstalacija te klima uređaja hotela tužitelja. Iz računa koje su tužitelju ispostavila društva Munja trade d.o.o. i Romb d.o.o. razvidno je da se isti odnose upravo na radove sanacije oštećenja nastalih na hotelu tužitelja u predmetnom štetnom događaju, a koji računi su ispostavljeni 14. kolovoza 2019., odnosno 9. rujna 2019., a koji također ukazuju na osnovanost navoda tužitelja o vremenu potrebnom za izvođenju radova sanacije na hotelu. Na to ukazuje i iskaz saslušanog svjedoka Vedrana Nejašmića, zaposlenika tuženika, koji je prema svom iskazu, kao i iskazu zz tuženika, bio zadužen za organizaciju i nadgledanje radova na popravku i sanaciji ugostiteljskog prostora u kojem posluje tuženik, a koji je u svom iskazu naveo kako je u periodu od 26. srpnja 2019. do 7. kolovoza 2019. hotel tužitelja bio zaključan, kao i da su se u kolovozu odvijali bojadiserski radovi na hotelu tužitelja, a koji radovi unutrašnjeg bojanja da su obavljeni u razdoblju do 10. kolovoza 2019., dok su radovi vanjskog bojanja fasade na hotelu tužitelja obavljeni naknadno, iza toga. Uzimajući pri tome u obzir i da se štetni događaj dogodio u petak, u večernjim satima te da je nakon gašenja požara od strane vatrogasaca i policija trebala obaviti uviđaj, kao i da se radi o zgradi odnosno hotelu u centru grada te turističkoj sezoni, to je stoga sud zaključio da su navodi tužitelja o vremenu potrebnom za izvršenje radova na sanaciji hotela logični i opravdani, dok su navodi tuženika kojima je osporavao to vrijeme potrebno za popravak hotela tužitelja neosnovani.

42. U odnosu na nastalu štetu koju tužitelj potražuje uređenim tužbenim zahtjevom te visinu iste, navodi se da je ista utvrđena iz isprava koje su priložene spisu, ostalih izvedenih dokaza te poglavito iz provedenog vještačenja. Naime, a kao što je to već prethodno navedeno, tužitelj je dostavio u spis račune koje mu je Booking.com ispostavio zbog troškova nastalih preseljenjem gostiju odnosno nemogućnošću smještaja gostiju iz tužiteljevog hotela u druge hotele, a do čega je došlo upravo zbog predmetnog štetnog događaja, odnosno zbog evakuacije i zatvaranja hotela kao posljedice eksplozije i požara u prostoru kojeg je koristio tuženik. Te račune je u svom nalazu i mišljenju prikazao i sudski vještak Stjepan Kolovrat, a iz kojeg nalaza i mišljenja također proizlazi osnovanost postojanja takvih troškova i to u iznosu od 874,88 EUR, a isplatu kojeg iznosa po tom osnovu tužitelj i potražuje uređenim tužbenim zahtjevom. U odnosu na nastalu štetu s osnova izgubljene dobiti u utuženom razdoblju, tužitelj je dostavio vještaku zatražene podatke i isprave iz svojih poslovnih knjiga, a koje se odnose na poslovanje i prihode tužitelja u istom razdoblju za prethodne tri godine za predmetni hotel, a na temelju kojih je sudski vještak utvrdio da bi izmakla dobit koju je tužitelj mogao ostvariti u utuženom razdoblju iznosila 39.464,70 EUR, a koliko tužitelj i potražuje po tom osnovu uređenim tužbenim zahtjevom.

43. Iz naprijed navedenog dakle proizlazi da je za nastanak štetnog događaja od 26. srpnja 2019. odgovoran tuženik te da je upravo kao posljedica tog štetnog događaja, odnosno štetne radnje tuženika došlo do oštećenja predmetnog hotela tužitelja, zbog kojeg taj hotel nije bio u mogućnosti raditi odnosno obavljati svoju djelatnost u utuženom periodu od 26. srpnja 2019. do 18. kolovoza 2019., a isto tako tužitelj je zbog tog štetnog događaja bio prisiljen evakuirati goste iz hotela i pronaći im drugi jednako odgovarajući smještaj te snositi trošak istog. Nastali troškovi u svezi reklamacija gostiju hotela tužitelja, koji su bili premješteni u druge objekte, odnosno koji nisu mogli koristiti smještaj u tom hotelu u utuženom razdoblju, a za koje troškove je Booking.com teretio tužitelja i koji troškovi utuženom razdoblju sukladno nalazu i mišljenju sudskog vještaka iznose 874,88 EUR, nastali su upravo kao posljedica predmetnog štetnog događaja, odnosno tuženikove štetne radnje, pa stoga i postoji obveza tuženika naknaditi tužitelju te troškove kao naknadu štete. Posljedica tuženikove štetne radnje je i izmakla korist, odnosno izmakla dobit koju je tužitelj u utuženom razdoblju mogao ostvariti iz poslovanja predmetnog hotela, a koja zbog navedenog nije ostvarena. Visinu te izmakle koristi sudski vještak je utvrdio u iznosu od 39.464,70 EUR. U svezi s tim napominje se da je iz nalaza i mišljenja vještaka razvidno da je tužitelj za isto razdoblje u prethodne tri godine ostvario prihode od rada predmetnog hotela te da se utuženo razdoblje odnosilo na razdoblje "visoke sezone turizma", a zbog čega je bilo realno i osnovano očekivati da bi tužitelj i utuženom periodu, dakle prema redovitom tijeku stvari, ostvario naprijed navedene prihode odnosno dobit, a do čega nije došlo upravo zbog tuženikove štetne radnje pa stoga postoji i obveza tuženika naknaditi tužitelju naprijed navedenu štetu s osnova izgubljene dobiti u utuženom razdoblju u iznosu od 39.464,70 EUR.

44. Na kraju, a vezano za tuženikovo problematiziranje dijela štete koja je tužitelju isplaćena od strane Generali osiguranja d.d., navodi se da je iz isprava iz spisa Generali osiguranje d.d. broj 1910353205 utvrđeno da je tuženik sa tim osiguravajućim društvom imao sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti, broj police: P13-1020210022, a koja polica se odnosila na osiguranje od odgovornosti prema trećima. Nadalje, je razvidno i da je tužitelj po nastanku štetnog događaja odnosno nastanku štete se obratio Generali osiguranje d.d. sa zahtjevom za naknadu štete po odgovornosti, a temeljem naprijed naveden police osiguranja. Iz spisu priloženih naloga za isplatu broj 06-1719-10413595-19 od 24. listopada 2019. i broj 06-1719-10422494-15 od 28. studenog 2019. razvidno je da je Generali osiguranje d.d. isplatilo tužitelju ukupno iznos od 11.179,53 EUR te da je u opisu naloga za plaćanje navedeno da se isto odnosi na odgovornost za štetu na stvari – građevinski objekt. Stoga, iz tog spisa Generali osiguranja d.d., odnosno tih nalog za isplatu, kao i dopisa Generali osiguranja d.d. od 19. ožujka 2020., razvidno je da se naprijed navedeni isplaćeni iznos tužitelju odnosi na štetu koja je tužitelju nastala u predmetnom štetnom događaju i to isključivo na materijalnu štetu oštećenja na zgradi, inventaru i zalihama (uništenim namirnicama). Dakle, iz toga proizlazi da naprijed navedenim plaćenim iznosom od strane Generali osiguranja d.d. tužitelju nije niti djelomično nadoknađena šteta po osnovama koje isti potražuje u ovom postupku.

45. Slijedom svega naprijed navedenog i sukladno navedenim zakonskim odredbama, sud je zaključio da je tužbeni zahtjev tužitelja, kojim isti potražuje od

tuženika isplatu iznosa od 40.339,58 EUR na ime naknade štete, osnovan te da stoga isti treba usvojiti. Budući da tuženik kao dužnik kasni s ispunjenjem novčane obveze, tužitelju su, sukladno članku 29. stavak 1. ZOO-a, na dosuđeni iznos glavnice tražbine priznate i zakonske zatezne kamate koje teku od 1. rujna 2019. do isplate po stopi propisanoj člankom 29. stavak 2. ZOO-a za ostale odnose, a kako je to tužitelj i zatražio.

46. Radi navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

47. U odnosu na odluku pod točkom II. izreke rješenja, navodi se da je tužitelj tijekom ovog postupka, podneskom od 4. travnja 2023., podnio prijedlog za osiguranje određivanjem privremene mjere, a koji prijedlog je tužitelj uredio i konačno postavio podneskom od 26. svibnja 2025. Uređenim prijedlogom za osiguranje tužitelj, kao predlagatelj osiguranja, je predložio da se radi osiguranja njegove predmetne novčane tražbine u iznosu od 40.339,58 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 1. rujna 2019. do isplate odredi privremena mjera kojom se zabranjuje bankama da tuženiku, kao protivniku osiguranja, ili trećoj osobi po nalogu tuženika isplati s računa tuženika navedeni novčani iznos za koji je predložena privremena mjera. U tom prijedlogu, predlagatelj je naveo da je krajem veljače 2023. primijetio da se na ulazu u poslovni prostor tuženika u kojem se dogodila eksplozija nalazi zalijepljena obavijest teksta: „Young brothers d.o.o., Restoran „Morei“, Narodni trg 13, poštu ostaviti u Caffe bar pivnica – Plac, Narodni trg 12“. Isto tako, taj poslovni prostor u kojem je tuženik obavljao svoju djelatnost da je bio ispražnjen od stvari, a od ožujka 2023. u tom prostoru da se nalazi novootvoreni objekt. Zbog toga, tužitelj navodi da je razvidno da je tuženik zatvorio svoj ugostiteljski objekt pizzeriju Pjaca, a koji da mu je bio jedina poslovna djelatnost kojom se bavio te da stoga više ne obavlja djelatnost niti ostvaruje ikakve prihode. Također, iz toga da proizlazi kako je tuženik otuđio odnosno raspolagao svojom imovinom te ostao bez prihoda. Iz tuženikovih javno obavljenih financijskih podataka da isto tako proizlazi da tuženik nije rezervirao sredstva za plaćanje tužitelju po okončanju ovog postupka, jer tuženik da nema provedena rezerviranja za sudske sporove, a što da je bio dužan prema računovodstvenim pravilima i standardima. Tužitelj smatra da tuženik nije ni imao namjeru platiti tužitelju predmetnu tražbinu te da će plaćanje iste pokušati izbjeći prestankom obavljanja poslovne djelatnosti. Sukladno navedenom, tužitelju da bi mogla nastati nenadoknadiva šteta, jer da će zbog prestanka poslovanja tuženika biti onemogućena naplata njegove tražbine. Tužitelj je naveo i da predloženom mjerom tuženik ne bi pretrpio nikakvu štetu te da stoga tužitelj nije ni dužan dokazati opasnost da će bez predložene mjere biti otežana naplata predmetne tražbine. Uz taj prijedlog, tužitelj je dostavio dvije fotografije koje se odnose na zgradu u kojoj se nalazi prostor u kojem posluje tuženik te hotel tužitelja (stranice 152-153 spisa) te financijski izvještaj tuženika za 2021. s priloženim bilješkama uz financijske izvještaje (stranice 154-176 spisa).

48. Tuženik se u cijelosti usprotivio prijedlogu tužitelja za određivanje privremene mjere, navodeći da taj prijedlog nije osnovan jer nisu ispunjene kumulativne zakonske pretpostavke za određivanje privremene mjere u smislu odredbi članka 344. stavak. 1. Ovršnog zakona. Tužitelj da nije učinio vjerojatnim postojanje opasnosti da bi tuženik svoju imovinu otuđio, prikrio ili raspolagao s ciljem

osujećenja naplate. Isto tako, predložena mjera, odnosno blokada novčanih sredstava na računima tuženika u iznosu većem od 40.000,00 EUR-a da nikako ne predstavlja mjeru kojom bi tuženik pretrpio samo neznatnu štetu te da se stoga ne može primijeniti iznimka iz članka 344. stavak 2. Ovršnog zakona prema kojoj tužitelj kao predlagatelj osiguranja ne bi morao dokazivati opasnost. Sukladno navedenom, tuženik je predložio odbiti prijedlog za određivanje privremene mjere.

49. Odredbama članka 344. stavak 1. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, dalje OZ) propisano je da se privremena mjera radi osiguranja novčane tražbine može odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati. Prema stavku 2. tog članka, predlagatelj osiguranja ne mora dokazivati opasnost iz stavka 1. ovoga članka ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu, dok je stavkom 3. tog članka propisano da se smatra da opasnost iz stavka 1. ovoga članka postoji ako bi se tražbina imala ostvariti u inozemstvu.

50. Odredbom članka 345. stavak 1. OZ-a propisano je da se radi osiguranja novčane tražbine može odrediti svaka mjera kojom se postiže svrha takva osiguranja, a osobito, između ostalog, i nalog banci da protivniku osiguranja ili trećoj osobi, na temelju naloga protivnika osiguranja, uskrati s dužnikova računa isplatu novčanoga iznosa za koji je određena privremena mjera.

51. Sukladno citiranim odredbama članka 344. OZ-a, pretpostavke za određivanje privremene mjere radi osiguranja novčane tražbine su: vjerojatnost postojanja novčane tražbine predlagatelja osiguranja prema protivniku osiguranja te vjerojatnost postojanja opasnosti da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine na način da će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na neki drugi način njome raspolagati. Predlagatelj osiguranja je dužan učiniti vjerojatnim postojanje tih dviju pretpostavki, a koje moraju biti kumulativno ispunjene da bi se odredila predložena privremena mjera.

52. Po ocjeni ovog suda, a uzimajući u obzir sve naprijed navedeno, ovaj sud smatra da je tužitelj učinio vjerojatnim, odnosno dokazao postojanje svoje predmetne novčane tražbine prema tuženiku u iznosu od 40.339,58 EUR s osnova naknade štete, a čime je ispunjena jedna od kumulativno potrebnih pretpostavki za određivanje privremene mjere iz članka 344. stavak 1. OZ-a.

53. U odnosu na postojanje opasnosti, ovaj sud smatra da u konkretnom slučaju nije ispunjena pretpostavka iz članka 344. stavak 2. OZ-a, jer tužitelj nije učinio vjerojatnim da predloženom mjerom tuženik ne bi pretrpio nikakvu štetu odnosno da bi isti pretrpio samo neznatnu štetu. Naime, određivanjem predložene privremene mjere, a koja se provodi tako da banke po nalogu Financijske agencije plijene novčana sredstva sa računa protivnika osiguranja te ih izdvajaju na poseban račun za vrijeme dok određena privremena mjera traje, bi moglo dovesti do blokade računa tuženika, a sve to uzimajući u obzir visinu tražbine uvećanu za pripadajuće

zakonske zatezne kamate, i time do poremećaja u poslovanju tuženika, a zbog čega se ne može smatrati da određivanjem iste tuženiku ne bi mogla nastati nikakva šteta odnosno da bi isti pretrpio samo neznatnu štetu. Uostalom, u odnosu na postojanje te pretpostavke iz članka 344. stavak 2. OZ-a tužitelj nije ni iznio bilo kakve konkretne razloge koji bi ukazivali na ispunjenje te pretpostavke. Stoga je tužitelj bio dužan dokazati vjerojatnost postojanja opasnosti u smislu odredbe članka 344. stavak 1. OZ-a, a što tužitelj po ocjeni ovog suda nije s uspjehom dokazao.

54. Opasnost, u smislu članka 344. stavak 1. OZ-a, mora biti subjektivne prirode, a što znači da predlagatelj osiguranja mora ukazati na konkretne radnje odnosno propuštanja protivnika osiguranja koje su svjesno poduzete radi ugrožavanja namirenja predlagateljeve tražbine. Dakle, tužitelj je u konkretnom slučaju bio dužan učiniti vjerojatnim da tuženik, kao protivnik osiguranja, poduzima ili bi mogao poduzeti neku radnju kojom ugrožava naplatu predmetne tražbine te uzročnu vezu između tog ponašanja i posljedice koja bi se sastojala u sprječavanju ili znatnom otežavanju naplate njegove tražbine, a što tužitelj, po ocjeni ovog suda, nije učinio. Navodi tužitelja da je tuženik prestao s obavljanjem djelatnosti u poslovnom prostoru u kojem se dogodila eksplozija plina i požar te da tuženik u tom prostoru više ne posluje, ne ukazuju na postojanje naprijed navedene opasnosti, a niti isti predstavljaju dokaz da je samim time tuženik u potpunosti prestao s obavljanjem poslovne djelatnosti te da više ne ostvaruje bilo kakve prihode, odnosno da je tuženik otuđio ili raspolagao svojom imovinom i ostao bez prihoda. Naime, iz samih navoda tužitelja u tužbi, kao i tuženika u odgovoru na tužbu, razvidno je da je tuženik u navedenom poslovnom prostoru bio korisnik odnosno zakupnik istog te se stoga ne radi o prostoru koji bi bio u vlasništvu tuženika. Isto tako, a sve i da tuženik više ne posluje u tom prostoru, isto samo po sebi ne dovodi do zaključka da tuženik više uopće ne posluje niti ostvaruje prihode, jer isti svoju djelatnost može obavljati, kao korisnik ili zakupnik, i u nekom drugom poslovnom prostoru.

55. Nadalje, dokaz postojanja opasnosti u smislu članka 344. stavak 1. OZ-a ne predstavlja ni dostavljeni financijski izvještaj tuženika za 2021., jer iz istog nije razvidno da tuženik poduzima ili da ima namjeru poduzeti bilo kakve radnje u cilju sprječavanja ili znatnog otežavanja namirenja predmetne tražbine tužitelja. Premda iz bilješki uz te financijske izvještaje doista proizlazi da tuženik nije imao provedena rezerviranja, ta sama činjenica ne ukazuje na to da tuženik poduzima ili ima namjeru poduzeti radnje u cilju ugrožavanja namirenja predmetne tražbine. Iz tih financijskih izvještaja se to ne može zaključiti, jer iz istih ne proizlazi da tuženik raspolaže svojom imovinom, odnosno da izvlači sredstva iz svoje imovine, a iz podataka o imovini tuženika (aktiva) proizlazi da se imovina tuženika u 2021. u odnosu na prethodnu 2020. nije smanjila, već da je ista i nešto povećana. Iz tih financijskih izvještaja također proizlazi da je tuženik u toj izvještajnoj godini iskazao dobit (u iznosu od 700.649,00 kn) pa stoga ta financijska izvješća ne ukazuju na probleme u poslovanju tuženika, a svakako ne ukazuju na postojanje opasnosti u smislu odredbi članka 344. stavak 1. OZ-a.

56. Budući da tužitelj nije učinio vjerojatnim postojanje opasnosti da će bez predložene privremene mjere tuženik spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati, to se samim

time nije ispunila druga kumulativno potrebna pretpostavka za određivanje privremene mjere u skladu s odredbama članka 344. stavak 1. OZ-a, a radi čega je podneseni prijedlog tužitelja za određivanje privremene mjere trebalo odbiti pa je stoga i odlučeno kao u točki II. izreke rješenja.

57. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavaka 2. ZPP-a u vezi s člankom 155. i člankom 151. ZPP-a, uz primjenu odredbi važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23, dalje OT), kao i odredbi Tarife sudskih pristojbi iz Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi, a sve to uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora. Napominje da se u odnosu na povučeni dio tužbenog zahtjeva odnosno tužbe u iznosu od 9.174,43 EUR ne može primijeniti odredba članka 158. stavak 2. ZPP-a, jer iz stanja u spisu proizlazi da do tog djelomičnog povlačenja tužbe nije došlo iz razloga što je tuženik udovoljio zahtjevu tužitelja u tom dijelu ili zbog drugog razloga koji se može pripisati tuženiku, već je tužitelj, a u skladu s nalazom i mišljenjem sudskog vještaka, uredio odnosno smanjio visinu utužene tražbine.

58. Odredbom članka 154. stavak 2. ZPP-a je propisano da ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

59. Tužitelj je u pogledu osnove tužbenog zahtjeva uspio sa 100%, dok je u odnosu na visinu tužbenog zahtjeva uspio s 81,47% (usvojeni tužbeni zahtjev u iznosu od 40.339,58 EUR u odnosu na utuženi iznos iz tužbe od 49.514,01 EUR). Stoga ukupan uspjeh tužitelja u postupku iznosi 90,74% (100% po osnovu + 81,47% po visini = 181,47% : 2 = 90,74%). S druge strane, tuženik je u odnosu na osnov uspio s 0%, dok je u odnosu na visinu uspio s 18,53%, pa stoga ukupan uspjeh tuženika u postupku iznosi 9,26% (0% po osnovu + 18,53% po visini = 18,53% : 2 = 9,26%). Razlika između uspjeha u postupku tužitelja, kao stranke koja je u većoj mjeri uspjela u sporu, i tuženika iznosi 81,48% u korist tužitelja (ukupan uspjeh tužitelja od 90,74% - ukupan uspjeh tuženika od 9,26%) pa je stoga tužitelju upravo u tom postotku od 81,48% trebalo priznati pravo na naknadu troškova postupka.

60. Sud je ocijenio opravdanim zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka koji se odnose na sastav tužbe od 27. svibnja 2020. u visini od 500 bodova sukladno Tbr. 7. t. 1. OT-a, zatim na sastav zahtjeva za naknadu štete radi mirnog rješenja spora od 1. travnja 2020. u visini od 500 bodova sukladno Tbr. 32. OT-a, zatim za sastav podnesaka od 22. travnja 2021., 21. veljače 2025. i 12. svibnja 2026. u visini od po 500 bodova za svaki od tih podnesaka sukladno Tbr. 8. t. 1. OT-a, zatim za sastav podnesaka od 4. prosinca 2020. i 17. lipnja 2021. u visini od po 25 bodova za svaki od tih podnesaka sukladno Tbr. 8. t. 4. OT-a, te za zastupanje

na ročištima od 25. lipnja 2021., 14. rujna 2021., 22. listopada 2021., 21. travnja 2026. i 2. lipnja 2026. u visini od po 500 bodova za svako od tih ročišta sukladno Tbr. 9. t. 1. OT-a, a što ukupno iznosi 5050 bodova, odnosno 10.100,00 EUR (1 bod iznosi 2,00 EUR sukladno Tbr. 54. OT-a). Na taj iznos troška trebalo je priznati i pripadajući PDV po stopi od 25% koji iznosi 2.525,00 EUR. Pored toga, tužitelju su priznati i zatraženi troškovi sudske pristojbe za tužbu i za presudu u iznosu od po 300,00 EUR za svaku od tih pristojbi, a to u smislu odredbi Tar. br. 1. stavak 1. i Tar. br. 2. stavak 1. Tarife sudskih pristojbi. Navedeni troškovi iznose ukupno 13.225,00 EUR, a od kojeg iznosa je tužitelju, prema uspjehu u sporu, trebalo priznati 81,48%, odnosno iznos od 10.775,73 EUR. Uz taj iznos, trebalo je priznati i trošak vještačenja u zatraženom iznosu od 530,89 EUR, koji se sukladno zauzetoj sudskoj praksi priznaje u cjelokupnom iznosu jer je isti bio potreban, pa je stoga zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka trebalo priznati za ukupan iznos od 11.306,62 EUR.

61. Sud je neosnovanim ocijenio zahtjev tužitelja za naknadu zatraženih troškova za sastav podnesaka od 15. rujna 2020., 17. svibnja 2022., 4. kolovoza 2022. i 22. ožujka 2024. u visini od po 25 bodova za svaki od tih podnesaka, jer je ocijenjeno da se ne radi o podnescima koji su bili nužni za vođenje postupka i čiji trošak bi trebao pasti na teret tuženika. Naime, podneskom od 15. rujna 2020. tužitelj je samo dostavio ovjereni prijevod isprava sa engleskog na hrvatski jezik koje isprave su priložene uz tužbu, a što je tužitelj mogao i trebao učiniti već prilikom podnošenja tužbe, dok je ostalim naprijed navedenim podnescima tužitelj samo požurivao postupanje u predmetu. Isto tako, neosnovanim je ocijenjen zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava prijedloga za određivanje privremene mjere od 3. travnja 2023. (zaprimljen u spis 4. travnja 2023.) i sastav podneska od 26. kolovoza 2025. kojim je tužitelj uredio prijedlog za određivanje privremene mjere, u visini od po 500 bodova za svaki od tih podnesaka, a sve s obzirom na to da je tužiteljev prijedlog za određivanje privremene mjere odbijen pa se stoga ne radi o troškovima koji su bili potrebni za vođenje postupka. Na tako neosnovano zatraženi trošak u ukupnoj visini od 1100 bodova, odnosno u iznosu od 2.200,00 EUR tužitelja ne pripada ni obračunati PDV po stopi od 25% u iznosu od 550,00 EUR, a što dakle ukupno iznosi 2.750,00 EUR. Kada se tom iznosu pridoda i dio osnovanog troška koji tužitelju nije priznat s obzirom na uspjeh u sporu u iznosu od 2.449,27 EUR (18,52% od osnovanog troška u iznosu od 13.225,00 EUR) dobije se iznos od 5.199,27 EUR, a za koji je zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka trebalo odbiti.

62. Sukladno navedenom, tužitelju su kao osnovani priznati troškovi parničnog postupka u ukupnom iznosu od 11.306,62 EUR zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja ove presude do isplate, dok je njegov zahtjev za naknadu više zatraženih troškova postupka u iznosu od 5.199,27 EUR trebalo odbiti kao neosnovan pa je stoga o troškovima postupka odlučeno kao u točkama III. i IV. izreke rješenja.

U Splitu 20. studenog 2026.

Sudac

Paško Bačić

Dokument je elektronički potpisan:
PAŠKO BAČIĆ
Vrijeme potpisivanja:
20-11-2026
15:02:14

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#130D485233030834323239373932 36
L=SPLIT
S=BAČIĆ
G=PAŠKO
CN=PAŠKO BAČIĆ

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u tri primjerka. Rok za žalbu protiv presude i točaka I., III. i IV. izreke rješenja je petnaest dana, a rok za žalbu protiv točke II. izreke rješenja je osam dana, sve to računajući od dana dostave ove presude i rješenja.

Dna:
- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **9-30890-6bea6**

Kontrolni broj: **00ca2-b94ac-21711**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=PAŠKO BAČIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.